

Odvetniška zbornica Slovenije**Komisija za etiko**

Odvetnica Živa Drol Novak – preds.

Odvetnica Tatjana Ahlin

Odvetnik mag. Dejan Gracer

Št. 1815/2019

Ljubljana, 6. 9. 2021

Mnenje

***o skladnosti ravnanja odvetnika [REDACTED] z načeli in pravili Kodeksa
odvetniške poklicne etike***

*Komisija za etiko Odvetniške zbornice Slovenije je v skladu s 6. pravilom Kodeksa
odvetniške poklicne etike, na podlagi prijave [REDACTED] obravnavala
ravnanje odvetnika ter*

sprejela stališče,

*da je odvetnik [REDACTED] s tem, ko stranki ni predložil specifikacije obračunanih
odvetniških storitev, s tem, ko se s stranko ni dogovoril o delu plačila za
zastopanje in s tem, ko z njo ni sklenil pisnega dogovora o plačilu za svoje delu
kršil ter s tem, ko tega dogovora ni hranil v svojih spisih, **kršil drugi odstavek 45.
člena, drugi odstavek 46. člena in 50. člen Kodeksa odvetniške poklicne etike.***

Obrazložitev:

*[REDACTED] (v nadaljevanju: prijavitelj) je v imenu svoje žene [REDACTED]
[REDACTED] katere pooblastilo je predložil, dne 14. 10. 2019 na Odvetniško zbornico
Slovenije podal prijavo zoper odvetnika [REDACTED] (v nadaljevanju: odvetnik).
Navaja, da je odvetnik v odškodninskem sporu z zavarovalnico zastopal njegovo
ženo [REDACTED]. Odvetnik naj bi si poleg dogovorjenih 11 % od izplačane
odškodnine vzel še znesek 3.241,53 EUR, ki mu ga je za njegovo delo izplačala
zavarovalnica. Poleg tega je odvetnik brez soglasja oškodovanke z dopisom od*

zavarovalnice zahteval, da odškodnino nakaže na njegov račun, ne na račun oškodovanke, nato pa je ta denar več kot 15 mesecev zadrževal na svojem računu. Od nakazila je zase zadržal znesek 15.864,12 EUR in za to izdal račun, ki ga je prijavitelj zavrnil, saj ni bil skladen z dogovorom in tudi ni vseboval specifikacije opravljenih storitev. Odvetnik se na pozive o sklenitvi dogovora o odprtih vprašanjih ni odzval. Prijavitelj je prijavi priložil specifikacijo nakazil zavarovalnice, kopijo dela sodbe, iz katere izhaja obveznost plačila odškodnine, dopis o zavrnitvi računa, z dne 23. 8. 2012 in dopis odvetniku z dne 19. 8. 2019.

V dopolnitvi prijave, z dne 15. 10. 2019 prijavitelj pojasnjuje, da je odvetnik zaračunal svoje delo v odstotku (11 %) od 480 bodočih, večinoma še neizplačanih mesečnih rent, smel pa bi jih le od rent za obdobje 60 mesecev.

Odvetnik je v pojasnilu z dne 29. 11. 2019 navedel, da je pred več leti res zastopal prijaviteljevo ženo. Prijavitelj že več let vlaga zoper njega in njegovo pisarno neutemeljene prijave, ki pa jih nikoli ne vlaga žena – njegova bivša stranka, pač pa on osebno. Meni, da je predložitev njenega pooblastila predpogoj za obravnavanje te prijave. Sklicuje se na svoje navedbe in predložene dokaze iz postopka pod št. 1681/2017. Odvetnik še navaja, da je njegova bivša stranka zoper njega vložila zahtevek zaradi odvetniške napake, kar odločno zavrača. Pred tem se je prijavitelj večkrat oglasil v njegovi pisarni, ki je ni želel zapustiti.

Odvetniška zbornica je prijavitelja pozvala k predložitvi pooblastila za zastopanje, s katerim ga njegova žena pooblašča za zastopanje v tem postopku. Prijavitelj je pooblastilo predložil.

Odvetnik je dne 25. 3. 2021 poslal dodatno pojasnilo, kjer navaja, da je pred cca. 18 leti zastopal prijaviteljevo ženo, ki je bila poškodovana v prometni nezgodi. Zastopal jo je v kazenskem postopku zoper povzročitelja nesreče in v več pravnih postopkih proti zavarovalnici. Prav tako je zastopal tudi njenega moža – prijavitelja in njenega sina. V letu 2015 je oškodovanka na zavarovalnico vložila odškodninski zahtevek zaradi domnevne odvetniške napake, ker naj bi v tožbi zahteval eno uro pomoči dnevno premalo, ki pa ga je zavarovalnica leta 2016 odklonila. Prijavitelj je od odvetnika večkrat zahteval, da naj prizna odgovornost za odvetniško napako in da si bodo odškodnino, ki jo bodo dobili od zavarovalnice, razdelili, kar je odvetnik zavrnil. Leta 2017 je odvetnik prejel poravnalno ponudbo zavarovalnice, kje je zavarovalnica naknadno oškodovanki priznala škodo. Odvetnik navaja, da je svoje delo opravljal strokovno, korektno in da je prejela visoko odškodnino ter da je prepričan, da zavarovalnica ne bi smela skleniti poravnave, pač pa bi morala oškodovanka ta zahtevek za dodatno uro pomoči uveljavljati na sodišču, saj ne zastara. Odgovoru je priložil dopis zavarovalnice z dne 12. 5. 2015 z odškodninskim zahtevkom oškodovanke z dne 8. 4. 2015, njegov dopis zavarovalnici z dne 25. 8. 2015, odklonitev odškodninskega zahtevka zavarovalnice z dne 16. 2. 2016, sklep pritožbene komisije zavarovalnice

z dne 22. 7. 2016, z zavrnitvijo zahtevka oškodovanke, poravnalno ponudbo zavarovalnice, z dne 15. 6. 2017 in njegov dopis zavarovalnici z dne 24. 8. 2017.

Komisija za etiko je prijavitelja z dopisom z dne 21. 5. 2021 pozvala k predložitvi dogovora, ki je bil sklenjen z odvetnikom in iz katerega izhajajo dogovorjeni finančni pogoji zastopanja. Prijavitelj je dne 25. 5. 2021 pojasnil, da pisnega dogovora odvetnik oškodovanki ni nikoli predložil, pač pa ga je le ustno seznanil, da bo za svoje delo zaračunal 11 % od odškodnine. Odvetnik kasneje nikoli niti ustno niti pisno ni zahteval spremembe tega dogovora.

Komisija za etiko je odvetnika z dopisom z dne 15. 6. 2021 pozvala k predložitvi pisnega sporazuma o stroških, ki je bil sklenjen z oškodovanko.

Odvetnik je v dopisu z dne 1. 7. 2021 zavrnil vse navedbe prijavitelja, ponovil svoje navedbe iz prvega dopisa ter predlagal, naj komisija prijavitelja pozove k odgovorom na vprašanja o zastopanju in plačilih za zastopanje v več sodnih postopkih. Sprašuje se, ali ni od navedenega zastopanja minilo že preveč časa, da bi bila obravnava pred Komisijo za etiko še dopustna. Pisnega dogovora o plačilu, ki naj bi bil sklenjen z oškodovanko, odvetnik ni predložil.

Komisija za etiko je ob skrbni presoji prijave, dopolnitve prijave, pojasnil odvetnika ter predloženih listin v tej zadevi mnenja, da je odvetnik kršil pravila in načela Kodeksa odvetniške poklicne etike iz v nadaljevanju navedenih razlogov.

Kodeks odvetniške poklicne etike (KOPE) v drugem odstavku 45. člena določa, da če stranka zahteva, ji mora odvetnik dati razčlenjen obračun stroškov. Nadalje KOPE v drugem odstavku 46. člena določa, naj se odvetnik s stranko po možnosti že vnaprej sporazume, kako bo plačeval stroške zastopanja. V 50. členu KOPE je določeno, naj odvetnik varuje svoj ugled pri stranki in njeno zaupanje tudi z urejenim vodenjem njenih spisov in denarnega poslovanja zanjo. Posebno pozornost naj posveti vestni hrambi listin.

Komisija uvodoma pojasnjuje, da pregon disciplinskih kršitev skladno s 84. členom Statuta Odvetniške zbornice Slovenije zastara v dveh letih od dneva kršitve, medtem ko rok za presojo kršitev KOPE ni določen. Obravnava predmetne prijave in zatrjevanje kršitve tako ni prepozna in je dopustna.

Skladno s prvim odstavkom 17. člena Zakona o odvetništvu je odvetnik upravičen do plačila za svoje delo in do povračila stroškov v zvezi z opravljenim delom po odvetniški tarifi. Zgolj v primeru pisnega dogovora med odvetnikom in stranko, pa je ta upravičen do višjega plačila za svoje delo, kakor mu gre po odvetniški tarifi (drugi odstavek 17. člena ZOdv). Prijavitelj je pojasnil, da pisni dogovor z odvetnikom nikoli ni bil sklenjen. Odvetnik kljub pozivu pisnega dogovora o obračunavanju stroškov zastopanja ni predložil, prav tako takšnega dogovora ni v spisu št. 1681/2017, na katerega se sklicuje odvetnik in ki ga je komisija prav tako pregledala. Odvetnik ne zanika, da je bil s stranko sklenjen dogovor o

obračunavanju storitev na način, ki je višji od tega, kar bi odvetniku pripadlo po odvetniški tarifi. Čeprav iz trditev obeh, tako prijavitelja kot odvetnika, izhaja, da je bil sklenjen dogovor o tem, da odvetniku za njegovo delo pripada 11 % od prisojene odškodnine, očitno ustno sklenjen, pa iz prijave izhaja, da je odvetnik zadržal več od dogovorjenih 11 %. Tudi v kolikor štejemo, da je med stranko in odvetnikom obstajal ustni dogovor o plačilu 11 % od prisojenega zneska, pa za presežek nad 11 % iztožene odškodnine odvetnik ni predložil dokaza o pravni podlagi. Zato je šteti, da je s tem, ko je odvetnik od prisojenega in izplačanega zneska brez dogovora s stranko zadržal več kot 11 %, ravnal v nasprotju z drugim odstavkom 46. člena KOPE, ki določa, naj se odvetnik s stranko po možnosti že vnaprej sporazume, kako bo plačeval stroške zastopanja.

Prijavitelj je dne 23. 8. 2012 zavrnil odvetnikov račun v višini 15.864,12 EUR, ker zanj ni bilo pravne podlage in ker ni vseboval specifikacije opravljenih storitev, na katere se ta znesek nanaša. Obveznost specifikacije opravljenih storitev zasleduje cilj preglednosti in preverljivosti zaračunanih stroškov. Iz spisa ne izhaja, da bi odvetnik stranki kadarkoli naknadno predložil specifikacijo opravljenih in zaračunanih storitev, kar po mnenju komisije predstavlja ravnanje v nasprotju z drugim odstavkom 50. člena KOPE.

Nadalje komisija izpostavlja, da je odvetnik skladno s 50. členom KOPE zavezan k varovanju svojega ugleda pri stranki in njenega zaupanja tudi z urejenim vodenjem njenih spisov in denarnega poslovanja zanjo. Posebno pozornost naj posveti vestni hrambi listin. Iz predložene listinske dokumentacije ne izhaja, da bi odvetnik s stranko sklenil pisni sporazum. Odvetnik je bil s strani komisije izrecno pozvan k predložitvi pisnega dogovora s stranko, a tega ni predložil. Komisija je prav tako pregledala dokumentacijo v spisu št. 1681/2017, kjer pisnega dogovora prav tako ni. V konkretnem primeru, ko je od predmetnega zastopanja minilo že približno 9 let, je razumljivo, da se udeleženci postopka vsega natančno več ne spominjajo, vendar pa bi po mnenju komisije odvetnik takšen dogovor moral hraniti v svojih spisih in ga po pozivu komisije tudi predložiti. Odvetnik v svojih pojasnilih tudi ne navaja, da bi spise skladno s 66. členom Statuta Odvetniške zbornice komisijsko uničil in z njimi ne bi več razpolagal. Glede na vse okoliščine odsotnost pisnega dogovora po mnenju komisije predstavlja kršitev 50. člena KOPE.

Glede vsebine in poteka postopkov pred zavarovalnico zaradi uveljavljanja odškodnine zaradi poklicne odgovornosti odvetnika se komisija ne more opredeljevati, saj je o izplačilu odškodnine oziroma sklenitvi poravnave z oškodovanko odločala zavarovalnica. Ta postopek po mnenju komisije nima nobenega vpliva na presojo ravnanj odvetnika, ki so predmet obravnave v tem postopku in se nanašajo na način obračunavanja odvetniških storitev stranki in sklepanje ter hrambo pisnega dogovora o tem. Prav tako se komisija ne more opredeljevati o trditvah o domnevnih predlogih o delitvi odškodnine, ki bi jo

oškodovanka dobila od zavarovalnice zaradi odvetniške napake, kar komisija sicer šteje za nedopustno, vendar ni predmet tega postopka, prav tako o tem niti prijavitelj niti odvetnik nista predložila nobenih dokazov.

Glede na vse navedeno je Komisija za etiko sprejela mnenje, da je odvetnik s tem, ko stranki ni predložil specifikacije obračunanih odvetniških storitev, kršil drugi odstavek 45. člena, s tem, ko se s stranko ni dogovoril o delu plačila za zastopanje in s tem, ko z njo ni sklenil pisnega dogovora o plačilu za svoje delu, kršil drugi odstavek 46. člena in s tem, ko tega dogovora ni hranil v svojih spisih, kršil 50. člen Kodeksa odvetniške poklicne etike.

*Komisija za etiko
Odbetnica Živa Drol Novak, l. r.
Odbetnica Tatjana Ahlin, l. r.
Odbetnik mag. Dejan Gracer, l. r.*